

Publicerad 2015-08-19 14:20 av Lena Söderkvist

Nu förflyttar vi oss till en frodig regnskog och hamnar vid en flod. Det är natt och jättenäckrosen blommar i månskenet.

Nymfen vaknar

Fullmånen ger konturer
åt den vindtagna palmens dans
Floden, beflorad, becksvalt
i saktmod söker sig någonstans
Sumphägern står i vila
med slutna ögon
Ovanför faller droppar
som diamanter, ur vattenkoppar
av grön fajans

Ormbunkars vilda röster
blir ett intet vid plötslig död
Än vattenhyacinten
dock flyter knubbig och lätt på stöd
dricker sig genom natten
begrönt av frihet
Palmskuggan kastar blickar
mot vågen ringa, som plantan vickar
för ingen röd

Regnskogens skygga hjärta
hittas nådigt blott av en slump
Floden har fyllt dess glänta
och dit in burit en rosa klump
Vattnet i hennes lakan
och sköld mot världen
gör henne oåtkomlig
för mången fler än för någon somlig
där i sin sump

Bladen som ägirhänder
dväljes tåligt i tid och rum
motar det ovälkomna
iväg, men smekes av drömmars skum
Storsländan skir i leklust
vid ytan stryker

en gång skall sländan falla
bli platt och liten som vi är alla
och lika stum

Döme dig, sköna, natten
är som dödsandetaget kort
Öppna de få förhöljande
blad, som håller din enda sort!
Så skall du bli juvelen
vi velat finna
Vakna till allmän lycka
du född att skogarnas ådror smycka
vik slöjan bort!

Hägern har sträckt sin vinge
putsar kammarnas underdun
Skuggorna har förflyttats
av tid och måne från jorden brun
Nattnymfens vita krona
förvirrat gäspar
darrar liksom ett öga
av snaran dager hon anar föga
den trötta frun

Rogiven skall hon simma
i sin mörklagda trädgårdsbur
älskad och lyckligt ensam
till sist, bland sovande vattendjur
vara en nymf för töcknet
ett antal timmar
glänsa och sent behaga
som blott en varelse ur en saga
på enslig tur.

31/8 1998

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten